

צבע גלעד מלצר

מתוק לי מתוק לי

מתקפת סכרין של זוגיות ופנטזיות
אהבה בתערוכה מרתקת ב'זמן לאמנות'

כדי להגיע לחללי התצוגה של מרכז 'זמן לאמנות', יש לחלוף בקומת הכניסה של מסעדת ארטישוק. את המנות האחרונות, כך נראה, מגישים בימים אלה בגל ריחות שבקומת העליונה, שכן כבר מזמן לא קובצו יחד כל כך הרבה עבודות בכל גוני המתוק: ממתקפת סוכר חזיתית, דרך מרקמים עדינים, עבור במתקנות מלני-סלית וכלה בתמהילים עם נגיעות חמצמצות ואף מרי-רוח. האחרית למתקפת הסכרין היא תמי כץ-פרימן, שבתערוכה הנוכחית שהיא אצרת, 'love is in the Air' – זמן לאהבה: דימויים חזותיים של אהבה רומנטית באמנות הישראלית העכשווית, ממשיכה את מלאכת בירור מקומם ותפקידם המתודיש של היופי, החוזה והשפיע באמנות הישראלית, ובריקת מערכת היחסים בין תקשורת, תרבות חזותית, קיטש ואמנות. 'זמן לאהבה' היא תערוכה מרתקת גם בגלל איכות ומגוון העבודות, וגם בזכות הטון האריזה הנכונה.

התערוכה, טוענת כץ-פרימן, „גורשת כדומן רומנטי סכריני לחלוטין”: בקומה הראשונה ייצוגי החיים, תלאות האהבה הבנאליות של הווגיות, ובקומה השנייה – פנטזיות ואהבה החלום על האושר. אבל אם במרכז הפנטזיה מוצגים אובייקטים וציורים מהחזונה האמיתית בהחלט של צמד האמנים/בני זוג גיל ומיטי, הרי שבקרמת החיים מוצגת סדרת הציורים המצוינת 'אותות רחמי ניה' של מירב הימן, שמביימת סיטואציות רומנטיות אך מופרכות לגמרי עם גברים שהכירה בחודי צ'ט באינטרנט. גט. החלוקה לאמיתי ומפונטו נראית מלאכותית. כץ-פרימן בוחנת מגוון פרשנויות לשניים מהסמלים המרכזיים של האהבה: הלב והנשיקה. ציור הלב הסכמטי מוגש סדרתית, כגרדי של לבבות מפוחמים על מגש, בהכל נהפך לפחם של גליה יזב. גם בכתובת האש בצורת לב של הילה לולו לין, האיתות המלווה במשפט

לתקשר אלי יא מניאק" מכון למקום שבו האהבה הופכת לכמיהה נראשת, בוערת בועם ואכזבה. הנשיקות דווקא יותר מבטיחות. על הספסל כשברקע היער והשקיעה אצל מאיר פיצ'חדוה; על המרפסת בקווים הנקיים של גיל שני; בחיבור מעגלי בין שני גברים בווידיאו האנימציה של עצמון גנור. ב'שתי שפתותינו', עבודת הווידאו של ערו עפרת, שני אנשים מתנשקים עמוקות, בליווי קטע פואטי מקסים של הפסיכואנליטיקנית הפמיני-סטית לוס איריגרי, שנותן לעבודה את שמה. שני השלדים המתנשקים בציור הגדול של ניר הור, 'הנאהבים', נראים אמנם מורבידיים, אבל סצינת ה'דק המוות' יפריד בינינו' הזאת היא חיבור בין תצלומי אמ.א.ר.איי של אחד האולטרה זוגות הישראליים של שנות ה-90, אביב גפן ואילנה ברקוביץ'. הוד צייר גם אחת משתי העבודות היחידות בתערוכה שיש להן נגיעה פוליטית. ב'לדמעות אין אלוהים' הוא עיצב סצינת קיטש אולטימטיבית במופרכות: חיילת רשנה במדי צה"ל, רוכנת לסעוד ערבי פצוע ששוכב על הקרקע בחלקת יער אירופי. ההיית או הלמתי הלום? החלון היחיד שנשקף מהגלריות של 'זמן לאמנות' מכוסה בעבודת ויטראז' מרשימה של מירב סודאי. במרכז העבודה, שמשלבת עיטורי אריגונו עם דימויים שמועתקים מאריוות של מוצרי מזון, זוג צעיר עירום, יושב מחובק על סלע כשמעליו כותרת העבודה: 'המתאבדות למתאבדים'. השילוב של תשוקה ומוות, של מציאות ופנטזיה, שיושב גם, אבל לא רק, בבסיס ההבטחה הנוראה למתאבדים הפלסטינים, חוסם רגעית את המתיקות שבפנים מפני אימת העולם.

התערוכה 'love is in the Air' במרכז 'זמן לאמנות' נות' בתל אביב

החלון היחיד שנשקף מהגלריות של 'זמן לאמנות' מכוסה בעבודת ויטראז' מרשימה של מירב סודאי. במרכז העבודה, שמשלבת עיטורי אריגונו עם דימויים שמועתקים מאריוות של מוצרי מזון, זוג צעיר עירום, יושב מחובק על סלע כשמעליו כותרת העבודה: 'המתאבדות למתאבדים'. השילוב של תשוקה ומוות, של מציאות ופנטזיה, שיושב גם, אבל לא רק, בבסיס ההבטחה הנוראה למתאבדים הפלסטינים, חוסם רגעית את המתיקות שבפנים מפני אימת העולם.